

XAVIER RIUS-SANT

Barcelona-Sarajevo, final d'una etapa

Poc ens podíem imaginar, el gener del 1996, tot just després de signats els acords de Dayton, fins on arribaria l'ajut de Barcelona a Sarajevo. Tres anys després no solament s'ha complert el compromís de reconstruir Mojmiilo, un dels dos barris olímpics de Sarajevo, sinó també el Pavelló Olímpic de Zetra o una quarantena de cases de Kasatici, a dotze quilòmetres de la ciutat. Allò que anunciava Pasqual Maragall en el número monogràfic d'EL TEMPS de gener del 1996, no solament és avui una realitat, sinó que ha superat les previsions inicials. La creació de l'anomenat Districte 11 de l'Ajuntament de Barcelona, que abastaria Sarajevo, i l'obertura d'una oficina al centre de la ciutat, gestionada inicialment pels periodistes Carles Bosch i Eric Hauck, que havien cobert la guerra per TV3 i l'AVUI, havien de permetre a fer realitat aquestes aspiracions. Fins i tot el fet que durant els dos primers anys l'estat espanyol no tingués representació diplomàtica a Sarajevo va fer que el protagonisme de Barcelona a Bòsnia fos més gran que no s'havia pensat i que esdevingués centre de gestió de moltes de les iniciatives d'ajuda catalanes i espanyoles.

El dia 30 de març l'Ajuntament de Barcelona, el govern del cantó de Sarajevo, l'Ajuntament de la ciutat i el Comitè Olímpic Internacional inauguraran oficialment el reformat barri olímpic de Mojmiilo i l'estadi de Zetra. El panorama que ofereix avui Mojmiilo, que durant la guerra va ser línia de front, amb els radicals serbis disparant des de l'altra banda del carrer i des del turó del mateix nom, no s'assembla gens al que oferia fa un parell d'anys. Tots els edificis, amb els 1.147 habitatges, ja han estat rehabilitats, tret de l'anomenat bloc M-10, situat a primera línia i que, atès el lamentable estat en què es trobava —sense parets frontals, amb els pisos cremats i ple d'obusos que no havien esclatat—, no serà totalment rehabilitat fins d'aquí a uns mesos. S'ha acabat la reconstrucció de l'ala dreta del Centre Mèdic, que durant una part del setge va estar en mans dels radicals serbis,

i que ara prestarà atenció primària a deu mil persones, no solament de Mojmiilo, sinó també de barris com Dobrinja. I aquesta reconstrucció, que ha necessitat 400 llocs de treball, no hi ha intenció d'aturar-la, perquè encara manca la rehabilitació de l'altra ala del Centre Mèdic i la reconstrucció de la guarderia, impulsada amb l'ONG Mestres X Bòsnia i Lleida Solidària.

La inversió generada per Barcelona a Bòsnia, només en reconstrucció, és de 4.280 milions de pessetes, dels quals només 234 han sortit de les arques municipals. Els altres 4.046 milions han sortit de la Unió Europea, del Banc Mundial, el Consell d'Europa, l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, el Comitè Olímpic Internacional, d'empreses privades o públiques que

han proporcionat els materials d'obra o radiadors de calefacció, com també d'algunes ONG i d'aportacions de ciutadans per mitjà dels anomenats comptes solidaris. Però l'ajuda global de Barcelona a la Bòsnia de la postguerra és força superior, si tenim en compte l'ajut sanitari, alimentari, esportiu o cultural, o si hi afegim els autobusos donats per TMB, els vehicles cedits per FECSA, Telefònica i algunes companyies de serveis més.

És evident que, en el cas d'alguna administració, com la de la Generalitat de Catalunya, que no s'ha distingit precisament per haver-se unit a les administracions que han finançat aquests projectes, la pot molestar el protagonisme que hi poden haver tingut Pasqual Maragall i Joan Clos. També és cert que Barcelona pot haver recobert iniciatives als Balcans impulsades des de Catalunya. Tot ciutadà català que es passegi per Mojmiilo s'ha de sentir orgullós del que s'hi ha fet. El futur del Districte 11 depèn de l'alcalde de Barcelona que hi haurà després del juny, però aquest districte sense fronteres ja ha esbossat projectes de reconstrucció a la ciutat palestina de Gaza.

El 30 de març es culminarà una etapa, després de les eleccions en podrem saber el futur.

Periodista

*“Poc ens podíem
imaginar, el gener del
1996, tot just després
dels acords de Dayton,
fins on arribaria l'ajut
de Barcelona a
Sarajevo.”*